

1962-63

Árið 1962 er farið aftur um. Hvussu skarst?

Tað er standandi spurningurin manna millum í hesum døgum.

Øllum teimum, sum høvdu nóg mikið at gera at kalla fyrri hvønn dagin í árinum, skarst væl.

Og vit hava ta gleði at kunna siga, at á nógvum plássum var arbeiði fyrri hvørja hond árið út.

Men so vóru kortini tey pláss, har ið litið og einki var av lønandi arbeiði fyrri heima-fólkið, tessverri eisini á plássum, har ið megin parturin av fólkinum hevði livað av og stóðugt dúgaði uppá heimaarbeiði ella snøggari sagt: forrætningsbeiði. Tað er av sonnum at ynskja eftir, at aftur vatn skal renna í tómu brunnarnar, at eisini hesi plássini skjótt megu uppliva gleðina av at hava nóg nógv fyrri hendurnar.

At máa hesum góða endamáli verða allar árar lagdar í sjógv.

Tað nógva arbeiði, sum hevur verið, bæði alment og privat hevur ókt menandi um inn-tøkuna hjá arbeiðarafjöldini. Men tá ið tíðirnar hava verið dýr-andi skal maður hava ansað væl eftir, um endarnir skulu rokka saman og hvør hava fingið eitt við árslok.

Á sjónum er mikið hent.

Nú dúga menni ikki longur einans uppá at sleppa við fremmandum skipum. Vit hava tey seinastu árin fengið hópin av tíðarhóskandi fangfaraskipum. Í tí nú lokna lógtingskeiðinum uppá 4 ár totar tað tætt í fimti av nýggjum skipum, sum komin eru til landið. Eitt ódnartak, ið vil standa eftir sum eitt satti roysni og glasilig fyrimynd uppá áreði, fram-takshug og dirvi hjá okkara fiskimonnum og fólkinum sum heild.

Framleiðslan er eisini ókt í stórum stígum. Átlast í ár at leggja um einar 115 miljónir. Hón var væl undir teimum 80 fyrsta árið av hesum farna lógtingskeiðinum. Hetta úrslitið hevði verið einar 10 miljónir betri, um sildaveiðan ikki hevði miseydnast. Nøkur av okkara sluppreiðarum høvdu at kalla bara sildina at lita á. Har kom sildaloyssi at velda stórskada, so spurningurin hjá teimum um at ríða undan, er brotandi.

Hesi virki skuldu ikki farið. Ti við falli teirra hendir óbót-ligur skaði eisini fyrri arbeiðara fjøldina, ið er knýtt til tey. Og avvarandi bygdur, kommunur, verða fyrri hættisligum tíðum eitt langt mundi, um ólukkan hendir.

Spurningurin er so, hvat ið tí ráða er at taka!

Við samráðingum við íslendingar fyrrsummar opnaðust aftur gamlir fiskimøguleikar, t. d. at fara á Suðurlandi við snellu og snøri.

Henda seinasta møguleika gáðu ikki allir fiskimenn eftir og lótu teir flestu hann fara fram við ónýttan at kalla. Kortini vóru nøkur fá skip, sum fóru á Suðurlandið við snellu og snøri — og tey gjørdu kvett ið. Fingu óføra veiði av stórum vunnu um 1000 kr. uppá viku-na. Vóru teir farnir fyrri, høvdu veiðan og fortjenastan verið væl betri.

Suðurlandið fara vist fleiri skip at royna komandi ár.

Annar nýggjur fiskiskapur er við at taka seg upp. Tað er sildaveiðan við kraftblokki. Íslendingar hava nú í tvey ár gjørt rokfiskiskap við hesum fiskihátti.

Men eydnast hesin fiskiskap-eins væl hjá okkum sum hjá íslendingum, verða vit noyddir at fara undir bygging av stórum

sildaverksmiðjum, flakavirkjum og øðrum virkjum á landi í samband við fiskivinnuna. Í hesum liggur ein av okkara framtíðar góðu vónum.

Togvirki, snørvirki, garpa-virki og húkavirki eru nýggj virki, sum deils eru stovna í ár og-deils hava tikið seg stórliga fram. Men so stórus okkara floti er vörðin — og hann ókst í hvørjum — brúkar hann almikið av greiðum, sum vit helst skuldu gjørt øll somul, so arbeiði varð í landinum heldur enn at fara frá okkum til fremmand lond, har fólk hava so nógv annað at liva av.

Fremjan av heimaíðnaðinum serliga honum sum stendur í sambandi við okkara egnu framleiðsluvørur á sjógv og landi má verða eitt av teimum málum, sum allar góðar kreftir megu kíta seg um í komandi tíðum.

Virki í Føroyingahavnini er ókt mikið seinasta árið. Tað bar seg eisini reiðiliga væl, eftir sum tíðindini ganga.

Grønlands útróðurin var annars vanliga góður, um árið ikki var rokár sum tað var hjá mongum í fjør. Onkur kom á minstulónina. Men tað vóru bara hendingar.

Trolaraveiðan hevur verið ójovn. Men kortini sum heild betri enn seinasta árið. Vøkkult verður kortini, um portugisisku trolararnir og Jóhannes Fonsdal verða at bera boðini heim. Men her stendur so nógv uppá spæl fyrri so stóran

Øllum viðskiftafólki okkara á sjógv og landi ynskja vit eitt gott nýggjár, við tøkk fyrri árið, ið fór.

SJÓVINNUBANKIN.

BLAÐIÐ YNSKIR ØLLUM

EITT EYDNURÍKT NÝÁR

Pf. AUTO

ynskir øllum kundum sínum um alt landið,
gott nýttár við tøkk fyrri farna árið.

Vit ynskja viðskiftafólki
okkara um alt landið

eydnuríkt nýttár

og tøkk fyrri gott sam-
arbeið í gamla árinum.

Skósolan hjá JÓAN JAKKU

Tórshavn.

part av okkara fiskimonnum og øðrum, at spurningurin til bjarging verður ein lógtings-spurningur.

Tað verður sum heild ein spurningur at gera fyriskipanir til bjarging av øðrum enn hesum neyðstøddu trolarum.

Rakstrarspurningurin má verða kannaður út í æsir, og tey neyðugu stígini til ábøtur sleppa tingmenn neyvan undan at taka.

Útróðurin heima hevur ikki roynst so væl sum árið fram-undan. Veðrið hevur tarnað róðrinum mikið. Men tá ið flotan hevur verið, hevur fortjenastan ikki verið ring. Prisviðbótin uppá 15 oyru kg fyrri alla veiðina ella 30 oyru kg, fyrri bara fiskimannspartin hevur hjálpt so ómetaligt uppá úrslitið hjá útróðramanninum.

Athugin fyrri flakavirki er vaksandi.

Eitt risaflakavirki er bygt í Havn. Um annað tilíkt soka Vágbingar, ein samtøka av arbeiðsmonnum, reiðarum, fiskimonnum og øðrum góðum kreftum. Sekt verður um eitt lán uppá 3 milj. til hetta virkið

Partapeningurin verður at leggja um miljónina.

Tað er at ynskja eftir, at hetta tiltakið má vinna fram- og fáa øll góð virkislikindi.

Aðrastaðni frá verður eisini søkt um lán til stórvirki.

Koma vit so langt, at at kalla allir bátar og øll skip okkara avreiða fiskin í landi til flakaskeringar ella turkingar (til hin dýra sparnaliskin) verður stórt stig vundið til basan av arbeiðsloysinum.

Landbúnaðurin hevur verið fyrri fellisári. Kavim tók áseyðin hjá mongum bondum, um ikki allan, so dastið av honum. Hetta varð sneiturin mikli.

Vóna seyðahús við hoyggi allastaðni, har ið vardi er fyrri snjóskada, vildi kanska verið betri fyrri hjá mongum bónda.

Ein hoyrir nú samfellt krav frá bórdum um serligan stuðul at gera seg út at taka mót til tíflukum fimbulsvetrum, sum seinasti veturin var. Og tað er ikki at ivast í, at bóndin her vil finna forstáls hjá tingmonnum.

So ofta tað er sagt áður, skal tað kortini sigast aftur her, at vit megu koma so langt, at vit